

Rilke

Grófnók, bárónók, hercegek
a terjedelmes levelek címzettjei,
testvér is néha. Hogy beteg.
És hogy nála járt (Muzot-ban) Paul, az isteni.

Sétált, nézte az Esthajnalcsillagot.
Erős csillag — kezdte. Ígérő felütés.
És a folytatás! Pedig csak ballagott.
Tanulj belőle, ha tudsz. Láss, és messze nézz!

Grófnók, bárónók, hercegek,
Duinók, Muzot-k, Nílus, Párizs, Szajna, mind,
dajkáltatók a szellemet.
Ingyenélő? Alázatosan gazdagít.

Szonettek, súlyos elégiák
ütik nemessé, bár ily rangot nem visel.
Rilke! Angyal! Jött az égen át
a földre erős csillaga fényeivel!

MOHAI V. LAJOS

Pincehely

Petri-hommage

Pincehely, körúti odú a föld alatt,
háziás kifőzde, környéke vegyes;
az egyetem kispénzű oktatója mellett
megfordul benne, ki másképp szegény,
a többségében elesett.
Java része a közönségnek ez.

Jó a koszt, mérsékelt az ár,
néha megpúpozzák ezt vagy azt az ételt,
rám hozva a kényszert, hogy hagyjam ott másnak
félíg, amit kaptam —
Ennek az előzékenységnek van ára,
így nyílik mód létminimum-számításra
két fogás közt, s később is a villamosra várva,
ami ha jön, messze visz, túlra,

*egy másik földrészre, Budára.
Nem folytatom.*

*Az ember odabarbárosodik,
ahol a lé dől sugárban,
ahol a kanális bűdös árka van.
Pecunia non olet.
Nem írták a császárok hiába.*

Varjak a halványsárga hóban

Zelk-hommage

*Ködfátyol. Fölmagasodó kövek.
Ónszínű sírkövek lecövekelve a hóban.
A fákon varjak rongycsomói.
Varjak árnyéka a hideg havon.*

*A temető földjén összehajló sárcsomók.
Cirádák. Redők. Apró hósvatagok.
Száll a hó.
Varjak állnak a halványsárga hóban.*

*Fenyők. Ciprusok. Foszló légoszlopok.
Fehérsörényű fellegek.
A fagyott föld csikorog a hidegben. Arcok.
Az arcok háttal menetelnek.*

*A temető! A temető! Micsoda száműzetés!
Bemélyedések, alvadtvér-csigavonalak.
Dúlások, vezényszavak.
Az elvonuló had.*

*Nem a varjak rebbenését kísérő zúgás az.
Ha a varjak hódító útra indulnának,
éles szárnycsapások hasítanak föl a levegőt:
„Csőrükben koszorúval
maguk is szálló koszorúval
a tavaszt játszó februári égen:
szakadjon hó vagy fény zuhogjon,
ha tél van, ők csak temetni vonulnak.”*